

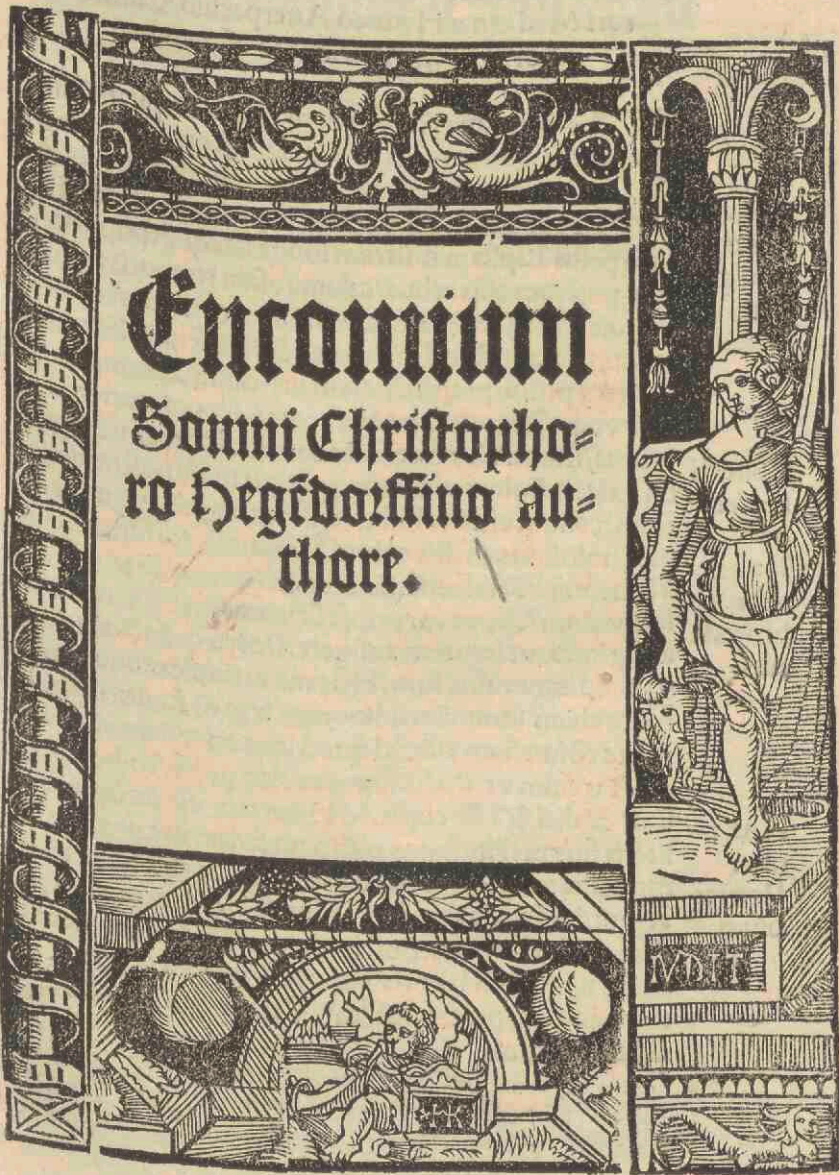
Encomium Somni

<https://hdl.handle.net/1874/429980>

See

5

Encomium
 Bonni Christopho-
 ro Hegedorffino au-
 thore.

CGLEBERRIMO DOMINO DOCTORI
torii Medicinæ Henrico Auerpachio/Christo-
phorus Hegendorffius se cōmendat.

Cur i re
bus vil
bus ope
ram po
nat

Epitēcti
Lucerna
Nouenn
nius
Horatia
nus.

Hutten
nus.
Prouer
bium.

ETiam atq; etiā mirabere / Doctor p̄stantissime/
cur nam in res tam viles tātum opere ponam? &
doctissimis quibusq; viris eas nuncupare soleam
Audiat igit̄ tua p̄stātia / quid me moueat. Ego
cum pestis Lipsiam nostram longe lateq; depopularet /
non poteram alijs rebus / calamitosam temporis angusti
am solari q̄ si i reb⁹ tam nullius momenti laborem in su
merem. Id quod in Ebrietatis / & sobrietatis Encomijs
vtcunq; potui / prestiti. Et iam in Somni Encomio non
leni / vt dicit̄ / brachio tractare cœpi. iocum querere vo
lumus / stilum exercere volumus / & si non om̄ia Epitē
cti Lucernā olere videntur / p̄cipitantia nostrā ascriba
tur necessum est. Nolumus enim in his rebus diu discer
uari. nolimus in istis rebus formandis / reformandisq;
Nouennij Horatiani meminisse. Manum de tabula tole
lere volum⁹. Et vt vt res ipsa sit / consiliū fuit nullū diē
absq; linea / vt fertur / transigere. Porro q̄ doctis eas nu
gas dedicare ausus sum. Hoc me maxime mouit q̄ non
ignorabam summā eruditionem fere cū summa huma
nitate cōiunctam esse. Id quod in te omnīū maxime elu
cet. Tu enim vt doctissimus es. Ita p̄fecto humanis
literis suis mellitissimus pleno / vt fertur / ore p̄dicat Et
quidā tua in homines cuiuscunq; notā. Humanitas
arguit / hac ego adductus. Hoc somni Encomium tibi
dedicare ausus sum. Suscipe igitur / Doctor p̄stantissi
mæ quicquid est laboris / donec & maiora / & p̄stanti
ora domi apparare possim⁹. Vale fauultiter / vnicum p̄
sidium meum.

Encomiū Somni Christopho

ro Hegendorffino Authore.

Somnus loquitur.

Quis quaeso non cū maximo cachinno ebrie-
tatis Encomium legere possit? quo velu-
ti Peleus in machera sibi placet. Ita se omnib⁹
prestare clamat / vt reliqua omnia. non nisi
Atomū Epicurei esse videant. Nihil stulticia erit / si Ebrie-
tatis Encomium quis audierit. Nihil erit Caluini laus si
quis bullatas ebrietatis nugas legerit. Me somnū siue græ-
ce appellare me mauius $\nu\pi\upsilon\upsilon\nu$ nihil plane cōmoditatis ho-
minib⁹ adferre ebrietatis purarint, cū ego sol⁹ sim qui om-
niū iras, tumult⁹, curas cōponam. Id quod si nō me audire
grauamini paucis $\sigma\upsilon\nu\ \mu\omicron\nu\sigma\alpha\iota\sigma$ / enarrare conabor. Princi-
pio quib⁹ ego parentib⁹ prognat⁹ sim referam / quādo
quidem plurimum refert. Vbi quis primos vagit⁹ a dat
Natus sum itaq; nocte patre / & lethe matre parentibus
vel multo nobilissimis. Neq; a fletu / vt quidam ait / vitæ
meæ limē ingressus sū / sed statim cū risu mātis colla amplex-
us. Sorores quoq; vel multo formosissimus natus / sen-
suum scilicet $\alpha\nu\lambda\upsilon\sigma\iota\nu\ \phi\alpha\nu\tau\alpha\sigma\iota\alpha\nu\ \kappa\alpha\iota\ \omicron\nu\alpha\sigma$ Quibus pas-
rentibus prodierim, & quas sorores mihi asseram / dixi.
Iam mearū cōmoditatū thesauros effundam Principio qd
ignorat Irā rem esse tam abominandā vt $\mu\kappa\delta\epsilon\nu\ \upsilon\tau\iota\sigma\iota$.
nihil sani mens cogitare possit, quando irarū fluctibus in-
arserit, Vides em̄ vt irarū tremulæ sint man⁹, Pallore suf-
fusa facies, oculi ardentes, $\epsilon\pi\epsilon\alpha\ \pi\tau\epsilon\pi\epsilon\omicron\nu\tau\alpha$ vt Homer⁹
ait / Anim⁹ nulla in parte sibi constans / sed Euripi more
inefluans / Vnde & Homerus licet cecus cognouit ab
Ate dea quadā, Iram in hominū pectora subuehi / quā p̄
velocib⁹ pedib⁹ esse fingit / & litan pedibus admodū res-
studineis. Nēpe qd offense admodū facile p̄trahantur, &
non sine maximo negotio cōponi possunt. Ira furor bre-
uis est. Nempe qd totā rationē occecat / vt nō raro ea ad-
mittam⁹ / q̄ per om̄e quum / animū excruciant / mordētq;
Vñ quidā / iussit / Augustū, si qñ bili efferuisceret / litera

Synesiū
itelligit,

Parētes
somni.

Sorores
somni.
Prouer-
bium.

Home-
rus Iliad;
Eurip⁹.
Ate

Histo-
ria.

rum numerę a capite / vt dicit / ad calcem repeteret / quo
impotens animi furor resideret. Et Phōrum omnium con
siliū est, ne ira inflammati, rerū ipsarū auspicia capiam⁹.

**Prouer
bium**

O mīa Mandrabuli more successura, si ira tumid⁹ quip⁹
piam attentaris. Audistis, opinor, q̄ tetra res ira sit, q̄
plerūq̄ plusq̄ malorū lernam effundat. Num putatis me

**Somn⁹
iram do
mat**

fit. Ast ego somn⁹ solus possum aīm irarū fluctib⁹ inun
dantē / sedare. Vt vt em̄ vesperi ira / precordia occupas
rit, mane ad penitentiā reuocāt sese, Mane sibi ipsi displi

**Prouer
bium.**

cēt q̄ ita animū irā permiserit. Audite, obsecro, audite q̄
plusq̄ O gygion malū ego somn⁹ arcere possum. Sed pa

**Tumul
tū somn⁹
sedat**

rum hoc sit nisi & longe maiora cōmoda mortalibus ad
ferre soleāt. Tumultus q̄ sit res noxia / vel ceco apparet.
Hic em̄ amicitiaē tesseram frangere solet. Ad summā in

**Syncret
iticaus**

uidiam adducere, amicissimos quosq̄ inter sese cōmitte
re. At rursum ego summa iuidia, estuātes, summo odio

**Pytha
gore
symbo
lum**

tumultuantes / in syncretismū adducere soleo. Nonne au
diuistis plerosq̄ vesperi inter se summo odio certasse, sū
ma iuidia exarsisse, summis cōuitijs tumultuosos esse, &

**Pytha
gore
symbo
lum**

mane amicitiaē violatam reintegrare, vnde hæc omīa nisi
per me somnū fiūt. Accedit huc q̄ Pythagoras ille sam⁹

**Pytha
gore
symbo
lum**

qui primus omīa philosophiā symbolorū inuolucris tra
didit diligenter admonebat μη καρδιαν εσθιομεν, i. ne cor

**Pytha
gore
symbo
lum**

edam⁹, hoc est ne anim⁹ merore & cura distorqueretur,
sed iram omnē expueret. At hoc solū prestat somn⁹ vt vt

**Pytha
gore
symbo
lum**

enim per totū diem plus mille curis anim⁹ distorsus est /
somnia curæ omīes anīo cēdunt, Oīa candida, omīa meli

**Pytha
gore
symbo
lum**

ore numeranda lapillo vident. Curæ philosophorū quo
rundam sentētia homīs mortē accelerare solent. Tūc em̄

**Pytha
gore
symbo
lum**

frigescit in ore lepos / squalescit vult⁹, frons rugis corru
gatur, capillamento occiput priuari solet. Vñ & Home

**Pytha
gore
symbo
lum**

rus πο λυοκραταΦουο homines appellat q̄ in anterior
re homīs parte caluitium ꝑtrahere soleāt. Vnde aut̄ hoc ⁊

**Pytha
gore
symbo
lum**

curt nimis naturalē illū calorē exhauriētib⁹ Huic rei ego
somnia solū remedium fero. Nempe q̄ mens oppressa

**Pytha
gore
symbo
lum**

somno, omnium curarū obliuiscit. Vñ laudandus Endy
mion q̄ in mōte quodā obdormiuit, nec adhuc experies

ctus ante exactos annos quadraginta septē. Vnde & ille
 le Phaona quendā agebat. Nō squallida facies/nō barba
 ppendula/non capillamentū in occipite defluxū/senium
 accelerabat. O q̄ sum res salutaris / qua iuuenta viridis
 feruatur amissa recuperatur. Memnonis alma parens/vt
 Martialis ait, nescio quo succo amissam iuuentam Thito Succus
 no progabat. Tū olim nescio quis artē quandam p̄fite= quo iu
 bas qua fugacem iuuentā remorare quis posset/ elapsam uenta p̄
 reuocare. Cum ego hoc solus possim. Vñ & virguncu= rogaf.
 le tenellæ subinde dicere solent sese velle in medios dor=
 mire dies quo frontē explicare possint. & genas colore
 quodā idalio venustare. Nec est q̄ pleriq; dicūt Lipsens Puellæ
 ses puellas p̄pterea facie esse sup̄pallida, q̄ plus æquo sō= Lipses
 no indulgeāt. Quin poti⁹ hoc laudi vertendū est q̄ som cur som
 no sese ad facietatē vsq; expleāt / quo p̄ totū diem frontē no idul
 explicare possint, & hylari vultu, amantū insanix palpū geant.
 obrudere. Vnde & quidā olim me vocās, lulsit. Et quoe
 niā nulla venit. Tu mihi somne veni. Et alibi, somne ges
 rerum, placidissime fore deorū. Pax animi, quē cura fug
 git. Audite celeberrimū meū elogiū, quo vel vltra pen= Ouidi⁹
 sum laudes duraturæ sunt. Quid vero hoc? Nempe q̄
 placidissim⁹ esse deorū dicor. Non vnq; Iupiter, Neptū
 nus, Vertumn⁹, placidissim⁹ appellat. Iupiter ολιβρε=
 μετιος appellatur, Vertumnus μεταβολος Ego sol⁹ pla=
 cidissimus vocor. Vñ nō obscure liquet me om̄es deos Somn⁹
 longo interuallo p̄currere. Et om̄es deos me vnū q̄si pe omnib⁹
 cularē quendā deum venerari. Nec m̄tū moror q̄ nō gratus
 edem aliquā magnificā / vel statuas quasdā in nostris me
 moriā hoies extruxerūt. Sat est vniuersum mundū tem=
 plum esse, vel multo spaciosissimū. Quid q̄ dii ολυμπια
 εχοντες meo beneficio carere nō possunt. Et homines Home
 επιχθονιοι sat scio, ante temp⁹ morte caderēt / nisi subin rus.
 de somno curas lenirent. Adde q̄ ebrietas dea in suas lau
 des plus æquo pfusa, me nescio quo pacto a laudū com
 municatiōe exclusit. Nempe q̄ ego caput & Cerere &
 Baccho dissentū, exonerare soleam, & mane ad solitas
 operas vocare. O q̄ alioqui tpe antelucano in angulis
 desidentes / ventrē inter aures dolere q̄rerent, nisi villū

Saluato
ris v̄ba
ex euan
gelio.

Prover
bium.

Mycill^o
lucian^o
us

Prover
bium
Aristo
phanes
i Pluto

In sōno
cōplexi
onis nar
turā in
dagāus.

pauculis horis obdormissent. En bñficio meo sit q̄ pos
tero die laboribus obeundis sufficiant. Quid q̄ vbi q̄
so iactabunda illa ebrietas locum aliquē ex literis sacris p
ferre potest/quo Christ^o p̄cipiat ebrietatis studiū amplec
ctamur, cū de me elogiū legat. Qñ em̄ saluator gen^o hu
manū ex Pharaonis captiuitate in terrā sanctā vindicatu
rus esset. Et discipuli turbida mente, iudeorū aduentum
prestolarent. Deus ipse patrem orans, & ad discipulos pe
dem referēs. Dormite inq̄t & requiescite. Cur vero ita?
Erant em̄ oculi eorū grauati. Audin q̄ egregio elogio
iussit vt somnum caperent, ne oculi subinde in somnū co
euntes, sopore vincerent. Sed hoc nihil sit forsitan. Num
vero paruus mearum laudum cumulus est, q̄ soror mea
ovei^opo^o dulcē quandā spem miseris iniiciat. Nonne enim
au diuisti q̄ pauperes quidam & vel lybetride nudiores
Fortūatis quibuldā somnijs diuexati sunt. Cum em̄ alio
qui plusq̄ Diogenes agerent. In somno tamē Cresos &
Crassos sibi esse videbantur, Vñ ille apud Lucianū My
cill^o egregie fortunat^o in somno vilus est, & plusq̄ Pa
ctoli opes sese habere putabat/experrect^o nec obulū ha
bebat/Vnde restim emeret. Sed dulci in illa spe fortuna
tissimus sibi videbat, vt q̄ nec cum Perfarū regibus sortē
suam cōmutatur^o esset. Tum etiā audis homies quosdā
Alioqui rerū familiarū egestissimos aureis somnijs affil
ctum fortune casum consolari. Et si quem alioqui fortu
na atrum pinxit, somniū certe albū reddere, Iniecto ran
tarū opum apparatu/cōsuevit. Cur aut̄ hæc om̄ia? Nem
pe vt miser si per diem forsitan plusq̄ mille curis animo se
se distorserit, in somno saltem miseram suam fortunam
leuare possit. Tum experrectus nō quicq̄ discruciatu
r, etiam si spe sua frustret, clamirans & Mandroni siculnā
nauem fuisse. aliorū scilicet collatione paupertatis malū
veluti clauo quodā tollens. Quis igit̄ non videt quan
tū bonorū agmen soror mea ovei^opo^o producat κχι ταυτα
Δι μεν ταυτα. Nunc quid hoc est q̄ medici astruūt in
somno non raro quempiam sue constitutionis naturam
explorare. Si enim crebro occurset quo pacto vulcan^o
longe lateq̄ domos dissipet. Sanguineū vel Melancho

licū dicūt. Sin vero recurset quo modo preceps in aquā
 demergaris, Colericū esse dicunt, q̄q̄ aniculē stolide au
 guria inde capere solent, alruere em̄ consueuerunt, q̄ si
 cuiuspiam in somno recurset quo pacto videat pisciculos
 in æquore subillentes, Iram postero die portēdere. Et si
 in somno recurat, quo modo parentes in Charōtis cym
 bū pedē habeant, πανολιθριαν quandā successuram. Et
 sic deinceps. Vide igitur quantū hoc sit cōmodū, ex quo
 augurij ratiōes nascunt̄. Sit parū hoc nisi & natura ple
 rasq̄ & herbulas, & legumina pduxerit quæ me somnū
 inuitare solent. Quemadmodū papauer illud Letheum
 quod haustū mirū est q̄ oculos in somnū deiciat. Vñ
 & nutrices si qñ pueros habent perpetuo garritu occlā
 mantes, papauere in somnū pelliciunt. Alioqui vt vt ad
 Rauim clamitent, hylam, vt dicit̄, inclamare vident̄, nisi
 papauere somnū puocent. Et potiōes plerāq̄ dulcior
 res in somnum oculos allicere solent. Vnde Medici / si
 quando febricitantes, somnū capere non possunt, letale
 esse dicunt, remis velisq̄ / vt dicit̄ / laborantes quoq̄ mō
 febricitās in somnū adducat. Cum primū in somnum lu
 mina inclinarit. Iam om̄ia in portu esse dicunt, O quis po
 test enarrare hoc nostrū cōmodum, quo non raro mor
 bos ipsos ppullam⁹. quandoquidē si quando morbo ali
 qui cōstictant̄, exquirere solēt, an somnū capiant, quod
 si audiunt. Nemo nō auspiciōsissima quæq̄ augurat̄. Au
 distis qualis sim deus / q̄ longe lateq̄ beneficia mea ad ho
 mines emanent. Perirent homīes perirent nisi alterna re
 quie / lassitudinē mēbrorū releuarēt. Vnde non perperā
 qdā scripsit. Attenuant aut̄ iuuenū vigilatæ corpora no
 ctes. Ego aut̄ somnus membra, extrema lassitudinē mar
 cescentia, refocillo quo pristinis laborib⁹ lufficiant. Ad
 de q̄ faciuntibus iter vnicū solatiū sum, Ille em̄ dum per
 totum diem sursum deorsumq̄ cursitantes extrema de
 lassatione sese defatigarint, cum primū somno sese dede
 rint, exhaustus in pedibus vigor redit, vt postero die tan
 ta alacritate iter ingrediant̄ q̄ reliquis diebus ingressi sūt
 En quid somn⁹ possit? Accedit huc q̄ nō raro si quan
 do vesperi consilia nobis agitata sunt, nihil cerū astrui
 tur,

Quid
 pisculi
 occurā
 tes sōno

papauer
 soporise
 rum.
 Pueri
 vociferā
 tes,

Somn⁹
 morbos
 arcet.

Ouidi⁹

Somn⁹
 peregris
 nanub⁹
 gratus.

In somn⁹
 no cōsi
 lia agitā
 tur,

mus, nihil fancim⁹, sup hac re/dicim⁹/ indormiã. Quasi
 somnus ipse rerũ gerendarũ consilia subministrat. Vsq̃
 adeo nihil rerum molimur/nisi somno nos *μεχρι κορου*
 expleuerim⁹. Et si quando mun⁹ a nobis rogãt, sup hac
 re/dicimus /somnia capiã/quicquid mane nobis arriserit
 non inuitus faciam, dandum est somno otium. Audistis
 opinor, quanta bonorũ Myrmetia ego somnus adferam
 Epil⁹ iram sedo, tumultus compono/iuventam progo, curas
 gus. lenio/hominibus vires subministro Augurij capiã di ra-
 tionem suggero, consiliorũ vnicus sum excogitator/om-
 nibus gratus, om̃ibus deus charus. Quis igitur nõ me
 vt deum amplectet, amet, exosculetur. diximus,

τελος.

Endymion somnum alloquit

Somme veni, venias placidissime somne deorum.

Somme veni claudens lumina, somne veni

Somme vero placida releuas qui membra quiete

Iurgia deponens omnia, Somne veni

Somme veni, reparas delassula membra grabato

Qui pellis curas/tu mihi, somne veni.

Somme veni capitis magnum releuasq̃ dolorem

Vnica pax animi, tu mihi Somne veni

Somme veni, curas abigens, & om̃ia tollens

Qui mihi spem prebes, tu mihi somne veni

Somme veni das qui quas Herm⁹ turbidus auro

Fundit opes, semper tu mihi somne veni

Somme veni qui das quo Cresum iactitet ipsum

Pauper/ & extollat cornua, somne veni

Somme veni cupiunt, animantia cuncta quietem

Te sine nil durat, tu mihi somne veni

Somme veni: gratus callem carpentibus adsis

Te cupiunt omnes, tu mihi somne veni.

Tu mihi somne veni, venias tu somnule nobis

Te sine nil firmũ, tu mihi somne veni.

τελος.

Prudētissimo viro Vuolffgan

go Heynick iurii Baccalauero formato & lau

strissimi Principis Georgij a secret

Christophorus Hegens

dorffin⁹ se cōmendat.

EGo quod vixi / Vuolffgāge mi doctiss; semp ita
vitam meā cōpauī vt q̄ plurimorū amiciciā mihi **Plutar**
hi pararē. Quē q̄ Plutarchus *πολυφιλιαν* incōstā- **chus**
tem esse dicit. Vt em̄ / inquit / aqua si in plures ri-
uulos effluat / nō diu pleno alueo exundare pōt. sic amī-
cicia in plares diuisa haud vnq̄ stabilis esse pōt. Ego in
Plutarchi p̄cepto non obtemperans *πολυφιλιαν* hacten⁹
non infrugiferam expertus sum. Inter amicos aut̄ omēs
Tu *κοριφαίος* esse soles vt qui mihi semp ex animo
deditus fuisti. & non raro si quando Critici qdam Mo-
mi erudiciuncule meę censurā agebant Pauli dicitis ceu
Herculea claua retundere illis obstare solitus fuisti / Inq̄t
em̄ Paul⁹ / q̄ aliū iudicat / seipsū p̄dēnet necessū est. Et pul- **Egregis**
cherrima Philippi regis Macedonis respōsione eorū in- **um Phi**
saniam retundere consueueras. Philipp⁹ em̄ ille cū audis- **lippi res**
uisset Macedones Olynthum euerisse / fertur respondis- **ponstū.**
se. Nō perinde facile extrui posse atq̄ diruta esset. Sic &
tu vere dicere solebas aliena rep̄hēdere vel ignauissimo
licere. verū p̄stantiora reddere doctissimis tantū p̄cessū eē
At si iam mecum esses / nescires quibus incantamētis ora
serpentiū in morem, trisulca coarctare posses, ne linguę
veneno obsibilarent. Ego tamē Vlissēm imitatus aures
cera obduro aduersus eos incantatores ne animū meū
fascinant. Et spero plus acturū q̄ si venenū in venenum
euomerē. Amicorū si opera vtendū esset / & ego amicorū **Philip**
rum turba stipatus esse possem, quas scio, plusq̄ Thesea **pus No**
fide mihi deuinctos. Inter hos est Philipp⁹ Nouenianus **uenian⁹**
iuuenis in vtraq̄ lingua ex æquo desudās. In carmie &
acut⁹ & facilis / hic mecum plurima passus est / Hunc nulla
calamitas / null⁹ *αλαζωνων* insultus a me repellere potuit.

Melchior Clarus Est & Melchior Clarus iuuenis citra ostentationē doctus
 In carmine alterū Ouidiū referre videt. Est & Georgius
Georgius rhauius Rhaui iuuenis / nescio doctior an hūanior. in Musica cer
 te μουσικότητος Hic Enchiridia de vtriusq; Musice rōne
 edidit / ipsissima dices & plane υψηλοτάτα / si in manu
Ioannes Summerius sumptūseris. Erat & quondā Ioānes Summerius iuuenis
Sūmerius in literis bonis / opere infatigabilis. huius mors ita me af
 flexit vt haud sciam. an vnq; mors alicuius grauius / aīa
 exulcerauerit. Lubenter hic mecū erat / & ego multo cū
 eo / patriæ suæ / fat scio / non mediocre decus adiunxisset
 si in vita durare licuisset. Sed quid nō inuida mors agit
 Nobis ille peste praeceptus est. Deo det in eternū sanctorū
Ioannes Teuber collegiū ascriptus αυηρωσ viuat. Est & Ioannes Teuber
 leucandrus ingenij versatilis & in lris fratris studij adamā
 tini / q; fat scio mō viuat / in virū non postrema notē eua
Galicus det. Est & Ioannes Gallicus homo in cōponendis can
 tilenis ingenio fecundissimo. Tam enim velut ασπαρτα
Sebaldus καυ αυηρωτα omnia illa obtingunt / quae cūq; anto cōcepit.
Rosenpachius Est & Sebaldus Rosenpachius Grymnitius ingenio vel
 multo festiuissimo / cuius quotidianus congressus non
 potest mihi non iocundissimus esse. Et ne omnes recen
 seam. Hij certe ceu Theset quidam me adiutare possent
 si acrius pugna ineunda sit. Sed tuo ψιλιο / Vuolfgang
 mi prudentissime / obtemperabo / vincā scz in bono mā
 lum / & sic carbones supra aduersariorū capita congerā /
 Hæc autē scripsimus vt videres quibus cum mihi ratio
 sit / & quantis subinde turbinibus nauis mea collidatur /
 Tu vale & Christophorū aduersum balatronū insulū /
 vt soles / defende.

τελος

Lipsiæ ex ædibus Valentini Schumannii
 Anno domini Milleesimo quingente
 simo vndeagesimo.

